

هدایت به امر (امام شناسی، عالم شناسی، ش.ش)

هدایت به امر (امام شناسی، عالم شناسی، ش.ش) واکنشی است که به اذن خداوند و با وساطت امام مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف، در عالم ملکوت و قلب انسان به وجود می آید و به او خیر و برکت و نور و بینش می رساند. این واکنش، در پی کنشی است که شخص در عالم ملکوت خود منتشر می کند. کار خیر و عمل صالح با ولایت امام و توجه قلبی و توسل به ایشان، باعث هدایت و روشنی قلب و راه پیش روی او می شود. این هدایت از جمله مهمترین تجارب دینی است و هدایت به امر نام دارد.

ادله بیشماری برای اثبات این معنا وجود دارد. یکی از آن آیه ذیل الذکر است که البته نیاز به شرح و بیان دارد.

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ ۖ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ. و آنان را پیشوای مردم ساختیم تا (خلق را) به امر ما هدایت کنند و هر کار نیکو را (از انواع عبادات و خیرات) و خصوص اقامه نماز و اداء زکات را به آنها وحی کردیم و آنها هم به عبادت ما پرداختند.

جستارهای وابسته

مهدویت قائم